

وقتی نوید محمدزاده لو رفت!

ایستنا: نمایش «یگانه در خانه» تازه‌ترین نمایش سید محمد مساوات در حالی اجرای خود را در تالار اصلی تئاتر شهر روی صحنه برد که در پایان نمایش، رورانس انجام شد و نوید محمدزاده نیز در کنار دیگر بازیگران این اثر نمایشی قرار گرفت و پارچه سیاهی را که در تمام اجرا روی صورتش بود، برداشت.

«یگانه در خانه» جدیدترین کار محمد مساوات است که به تازگی اجرای آن در تئاتر مستقل به پایان رسیده و این نمایش به مدت یک هفته در تالار اصلی تئاتر شهر روی صحنه است. هر چند اهالی رسانه و هنرمندان تئاتر از بازی نوید محمدزاده در این اثر نمایشی با خبر بودند، اما بسیاری از تماشاگرانی که پیش از این، نمایش را در تئاتر مستقل دیده بودند، به دلیل نوع گرم و نقش نوید محمدزاده، از بازی او در این نمایش بی‌خبر بودند.

یادداشت

چرا سر یال «چرنوبیل»، «چرنوبیل» می‌شود

و فیلم «درخت گردو»، «درخت گردو»؟!

مصیبت خوانی عوض تحلیل داده‌های در امانیک

کافه سینما: بعد از لاتاری این ضعیف‌ترین فیلم مهدویان تا امروز است. فیلمساز بیش از اندازه به موقعیت داستانی ذاتا تاثیر گذارش تکیه کرده و ایده‌های چندانی برای عمق بخشیدن به آن ندارد. درخت گردو می‌تواند مخاطب‌اش را در لحظاتی متأثر کند و چند سکانس خوب کارگردانی شده مثل لحظه بمباران شیمیایی دارد که یادآور روزهای اوج کارگردان‌اش است. بیه هر حال یادآوری فاجعه سر‌دشت و تصویر صریح و عربانی که فیلم از آن اتفاق ترازیک‌نشان می‌دهد، می‌تواند تماشاگران فیلم را با رنجی که شخصیت اصلی به دوش می‌کشد همراه کند، اما انتظار ما از سینما بیش از این‌هاست. درخت گردو در نهایت شبیه به یک مرثیه‌سرای می‌ماند و از این رو یادآور مصائب مسیح مل گیبسون است. درخت گردو کاملاً به جرحه‌دار کردن احساسات مخاطب‌اش قانع است و از این سطح فراتر نمی‌رود. موضوع فیلم شاید یادآور چرنوبیل هم باشد، اما در این فیلم برخلاف چرنوبیل خبری از تحلیل داده‌ها و کنار هم قرار دادن قطعات مختلف پازل یک فاجعه‌برای رسیدن به جنبه‌های پنهان یک واقعیت نیستیم. حتی از شهر سر‌دشت و خانواده‌ای که سوژه فیلم هستند نیز به جز قربانی شدن چیزی نمی‌بینید و با ویژگی‌ها و خصوصیات آن‌ها قبل و بعد از وقوع فاجعه آشنا نمی‌شویم. بنابراین فیلم چیزی برای کشف ندارد. در این میان حضور مهران مدیری نیز ضربه بزرگی به فیلم زده است. مدیری هیچ‌وقت در نقش‌های جدی موفق نبوده و این جانیز حتی در اوج لحظات ترازدیک باز هم وقتی بغض می‌کند ما را یاد پاورچین می‌اندازد!

یادداشت
<div><div>چرا سر یال «چرنوبیل»، «چرنوبیل» می‌شود</div></div>
<div><div>و فیلم «درخت گردو»، «درخت گردو»؟!</div></div>
مصیبت خوانی عوض تحلیل داده‌های در امانیک
<div><div>کافه سینما: بعد از لاتاری این ضعیف‌ترین فیلم مهدویان تا امروز است. فیلمساز بیش از اندازه به موقعیت داستانی ذاتا تاثیر گذارش تکیه کرده و ایده‌های چندانی برای عمق بخشیدن به آن ندارد. درخت گردو می‌تواند مخاطب‌اش را در لحظاتی متأثر کند و چند سکانس خوب کارگردانی شده مثل لحظه بمباران شیمیایی دارد که یادآور روزهای اوج کارگردان‌اش است. بیه هر حال یادآوری فاجعه سر‌دشت و تصویر صریح و عربانی که فیلم از آن اتفاق ترازیک‌نشان می‌دهد، می‌تواند تماشاگران فیلم را با رنجی که شخصیت اصلی به دوش می‌کشد همراه کند، اما انتظار ما از سینما بیش از این‌هاست. درخت گردو در نهایت شبیه به یک مرثیه‌سرای می‌ماند و از این رو یادآور مصائب مسیح مل گیبسون است. درخت گردو کاملاً به جرحه‌دار کردن احساسات مخاطب‌اش قانع است و از این سطح فراتر نمی‌رود. موضوع فیلم شاید یادآور چرنوبیل هم باشد، اما در این فیلم برخلاف چرنوبیل خبری از تحلیل داده‌ها و کنار هم قرار دادن قطعات مختلف پازل یک فاجعه‌برای رسیدن به جنبه‌های پنهان یک واقعیت نیستیم. حتی از شهر سر‌دشت و خانواده‌ای که سوژه فیلم هستند نیز به جز قربانی شدن چیزی نمی‌بینید و با ویژگی‌ها و خصوصیات آن‌ها قبل و بعد از وقوع فاجعه آشنا نمی‌شویم. بنابراین فیلم چیزی برای کشف ندارد. در این میان حضور مهران مدیری نیز ضربه بزرگی به فیلم زده است. مدیری هیچ‌وقت در نقش‌های جدی موفق نبوده و این جانیز حتی در اوج لحظات ترازدیک باز هم وقتی بغض می‌کند ما را یاد پاورچین می‌اندازد!</div></div>

فرهنگ و هنر Culture And Art

NasleFarda.net

naslefardanews

naslfarda

درباره فیلم «شنای پروانه» که از ابتدا درخشید

جهنم جنوب شهر

فیلم «شنای پروانه» با ریتمی نفس گیر شروع می‌شود. پروانه‌ای که در تله‌ای ترسناک افتاده و دنیا دور سرش می‌چرخد. گویا از هر طرف، شکار چینی سر فرو برده و تله او را تماشا می‌کنند. پروانه، تلاش می‌کند سر پا بماند. تلاش می‌کند انرژی از دست‌رفته‌اش را جمع کند. باید شجاع باشد تا نجات یابد؛ اما وحشت و بی‌پناهی است که از حدقه چشمان طنز طباطبایی توی صورت شهر سر ریز می‌کند. تلاشی بیهوده برای مخفی کردن موها. موهایی سمج که زیر روسری آرام و قرار نمی‌گیرند. حجاب پروانه سر لِح افتاده انگار و مهار این حجاب نیز دشوار است خیلی دشوار. فیلم شنای پروانه، درباره پروانه‌هاست. تکلیف قصه زود روشن می‌شود. حادثه اتفاق می‌افتد و بعد مخاطب است که دنبال قهرمان راه می‌افتد تا از

هومن سیدی کارگردان مغزهای کوچک زنگ‌زده در صفحه اینستاگرام‌اش نوشته: ژانرهای جدید سینما: فیلم شریف، فیلم محترم، فیلم سیاه‌نمایی، فیلم بی‌خطر، فیلم گیشه، فیلم ارزشی، فیلم متوسط، فیلم پایین شهری، فیلم بالا شهری، فیلم لاچچی و حال بماند که فیلم اجتماعی هم ژانر نیست. قهْمُ است. مافیایی‌اش بچه بازی است به مانند لگو می‌پذیرش به عنوان به غلط مصطلح و داستان غم‌انگیز این است که کماکان کمبود ژانرهای اصلی در سینما وجود دارد به مانند تابلوی نقاشی که سه

رنگ اصلی را ندارد. کمدی‌اش ژانر نیست، مبتذل است هر کس به فیلم نخدد صاحب اثر آن را کمدی سیاه عنوان می‌کند. اکشنش هیجان ندارد فقط قهْمُ است. مافیایی‌اش بچه بازی است به مانند لگو می‌ماند. وحشت نداریم. موزیکال، ابر قهرمان، علمی تخیلی، فانتزی، نو آر ناشناخته است. پس وقتی

نمایش «همیلتون» به سینما می‌آید

ایونا: کمپانی دیزنی از ساخت یک فیلم سینمایی بر اساس نمایش موفق و موزیکال «همیلتون» با بازیگران اصلی آن خبر داد. این فیلم سینمایی که بر اساس نمایش موزیکال «همیلتون» به کارگردانی «لین مانوئل میراندا» ساخته می‌شود از تاریخ ۱۵ اکتبر سال ۲۰۲۱ به سینماها خواهد آمد و گفته می‌شود برای به دست آوردن حق ساخت فیلم این نمایش ۷۵ میلیون دلار هزینه شده است. «باب ایگر» رئیس کمپانی دیزنی در بیانیه‌ای درباره این پروژه جدید سینمایی گفت: «لین مانوئل میراندا» یک تجربه نمایشی فراموش ناشدنی و یک پدیده فرهنگی واقعی را با نمایش «همیلتون» عرضه کرد و به همین دلیل است که ایسن نمایش را یک اثر هنری خیره‌کننده توصیف می‌کنند. از این که می‌توانیم این تجربه نمایشی در برادوی را با میلیون‌ها نفر در سراسر جهان به اشتراک بگذاریم بسیار هیجان‌زده‌ایم.

فیلم شنای پروانه، داستانی در جامعه ماست؛ بخشی که آشنا نیست برای خیلی‌ها اما چه بخوایم و چه نخواهیم درون همین جامعه است؛ شما بگویید زیر پوسته. مثل نخستین باری که اسم «وحید مردی» را شنیدیم، خبش را خواندیم و دیدیم عجب دنیایی دارند و عجب طرف‌دار و هواداری دارند. گنده لات و نوچه‌ای، مرام و مسلکی. آداب و آیینی؛ و هم‌چنان دارند و هم‌چنان هستند. اما خیلی از ما بی‌خبریم که هستند.

واکنش جالب هومن سیدی به اظهار نظر های منتقدانه

ژانر نیست کبی معنی پیدا می‌کند. همه فیلم‌های کمدی شبیه به هم می‌شوند. همه فیلم‌های پایین شهری به اتهام کبی از همدیگر متهم می‌شوند. تمام فیلم‌های جنگی از دیگری بهره می‌برند. گلابه‌از تماشگر است. در خواست ژانر ندارد. ابر قهرمان ببیند سؤال می‌پرسد این از کجا آمده چرا در همسایگی

ما وجود ندارد. سورئال ببیند فیلمساز را دل‌سرد می‌کنند که این دنیا چرا واقعی نیست. کمدی سیاه ببیند می‌گوید چرا کر نمی‌خندد. این شده است که سینما به سمت «هیچ» کشیده شده است. یعنی فیلم‌رامی‌بیند و تقریباً هیچ است، اما در رودربایستی فیلم را باوازه‌های بالا خطاب می‌کنی. فیلم با شرف معنی ندارد همان‌طور فیلم بی‌شرف. فیلم محترم وجود ندارد همان‌طور فیلم غیرمحترم. پادمان نرود؛ سینما سینماست.

چرا «انگل» باید برنده اسکار بهترین فیلم شود؟

تراژدی_ کمدی ساخته «بونگ جون هو» پدیده امسال فصل جوایز سینمایی و اسکار است، فیلمی ارزشمند و داستان‌گو که حاصل بهترین شکل از فیلم‌سازی کلاسیک است. فیلم «انگل» موفقیت خود را با نخستین نمایش جهانی در جشنواره کن آغاز کرد، جایی که جایزه نخل طلایی بهترین فیلم را به خانه برد و در ادامه نیز از سوی جوایز گلدن گلوب و بفتا بهترین فیلم خارجی سال شد و همچنین نخستین فیلم آسیایی نام گرفت که موفق به کسب جایزه بهترین بازیگری از انجمن بازیگران آمریکا می‌شود. این فیلم در نود و دومین دوره جوایز سینمایی اسکار نیز در شش شاخه از جمله بهترین فیلم، کارگردانی، فیلم بین‌المللی، فیلمنامه اصلی، تدوین و طراحی تولید نامزد کسب جایزه است و علاوه بر آن اثری موفق در گیشه نیز بوده و ۷۳ میلیون دلار در سینماهای کره جنوبی و ۳۰ میلیون دلار نیز در گیشه آمریکا فروخته است. حتی اگر «انگل» دست خالی مراسم اسکار را ترک کند باز هم چیزهای زیادی برای افتخار کردن دارد. «انگل» هفتمین ساخته بلند «بونگ جون هو» و روانیگر داستان خانواده چهار نفره «کیم» از طبقه کارگر جامعه است که یک به یک به درون خانواده بسیار ثروتمند «پارک» نفوذ می‌کنند. در ابتدا پسر خانواده به عنوان معلم خصوصی انگلیسی وارد خانواده «پارک» می‌شود و پس از آن زمینه آمدن خواهرش را به عنوان یک درماترگر فراهم می‌کند. پدر و مادر خانواده «کیم» نیز در قالب راننده و آشپز به تدریج بخشی از زندگی این خانواده متمول می‌شوند. «بونگ جون هو» پیش از این فیلم‌های «برف شکن» (۲۰۱۲) و «وکجا» (۲۰۱۷) را به زبان انگلیسی ساخته بود اما فیلم «انگل» به طور کامل در کره جنوبی اتفاق می‌افتد و هیچ دیالوگ انگلیسی در فیلم وجود ندارد و به همین دلیل این فیلم در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی (غیرانگلیسی) جوایز اسکار نیز نامزد است، نامزد شدن در دو شاخه بهترین فیلم و بهترین فیلم بین‌المللی نیز دستاوردی بزرگ برای این فیلم آسیایی است. در بخشی از فیلم «کی تاک» پدر خانواده فقیر «کیم» خطاب به همسرش درباره خانواده «پارک» می‌گوید: آن‌ها پولدارند اما هنوز خوب هستند و خوب هستند چون پولدارند و اگر من هم پول داشتم، خوب می‌بودم، اما از سوی دیگر آقای «پارک» که شخصیتی پدر سالارانه در خانواده دارد تحمل بوی بد بدن آقای «کیم»، راننده‌اش را ندارد و قادر نیست بوی مشتمز کننده فقر را تحمل کند. این فیلم همچنان با مخاطب ارتباط برقرار می‌کند و دلایل آن حسن قدرتمند طنز اجتماعی در آثار «بونگ جون هو» است که دیگر نقطه قوت این کارگردان کره‌ای در کنار توانایی داستان‌گویی اوست. ساختار فیلم بسیار دقیق است و سرعت روایت داستان نیز کاملاً حساب‌شده است. فیلمی که در قالب یک کمدی آغاز می‌شود و در ادامه تبدیل به تریلر هیجانی می‌شود و با یک تراژدی ویرانگر به پایان می‌رسد. قهرمان‌های داستان عمیقاً نقص دارند و ضدقهرمان‌ها دلسوزی مخاطب را برمی‌انگیزند. این فیلم را می‌توان نمونه‌ای از فیلم‌سازی کلاسیک در بهترین و ارزشمندترین شکل آن توصیف کرد. «بونگ جون هو» پایان بدبینانه فیلم را «تیر خلاص» توصیف کرده است.

کاروان «چه‌های آفتاب» برنام‌های هنری خود را در شهرهای سیل‌زده استان سیستان و بلوچستان و شهر چابهار برای شادی کودکان این مناطق آغاز کرد.

گزارش

وزیر میراث فرهنگی و گردشگری:

هنرمندان موجب وحدت

در کشور هستند

بلداتوکلی اگروه فرهنگ‌و هنر

tavakoli.yalda1@gmail.com

سی و هشتمین جشنواره فیلم‌های فجر به همراه دهمین جشنواره فیلم فجر اصفهان رسماً با حضور چشم‌گیر هنرمندان و علاقه‌مندان همراه بود. علی‌اصغر موسسان وزیر میراث فرهنگی و گردشگری در مراسم افتتاحیه دهمین دوره جشنواره فیلم فجر اظهار کرد: هنر مجموعه‌ای از مفاهیمی است که با هیچ ابزاری به غیر از آن قابل بیان نیست؛ آنچه که تمایلات قلبی یک هنرمند است، هنرمند با ابزاری به نام هنر بیان می‌کند. هنرمندان هم همیشه نگاه نافذی داشتند و پدیده‌های جامعه را با دقت نگاه کردند. وی افزود: بنابراین به همین دلیل است که هنرمندان در همه جوامع جزو نخبگان و قابل ارزش هستند و این مسئله در کشور ایران هم صادق است و جامعه قدردار حضور این هنرمندان فرهیخته خواهد بود. موسسان تصریح کرد: یکی از بخش‌های مهم هنری، بخش نمایشی است که با حضور جشنواره فجر پس از انقلاب اسلامی، سینمایی کشور پیشرفت خوبی داشته است، خوشحال هستیم که این جشنواره روند رو به رشد خود را ادامه می‌دهد؛ همیشه هنرمندان موجب وحدت در کشور بودند و نقدهای خود را نیز به خوبی بیان کرده‌اند و امیدواریم این روند در آینده نیز ادامه پیدا کند.

دکتر رضایی استاندار اصفهان نیز در ادامه تاکید بر اینکه جشنواره فیلم فجر در اصفهان هم تراز با تهران است و هر سال نسبت به دوره پیشین با قدرت بیشتری بر گزار می‌شود، اذعان داشت: ماهیه مباحثات است که در استان پردیس‌های سینمایی مدرنی داریم و می‌توانیم جشنوار‌های فیلم که دارای اهمیت ملی و بین‌المللی هستند را در آن‌ها برگزار کنیم. یکی از افتخارات اصفهان در این است که بخش خصوصی همواره یار و یاور رویدادهای ملی و بین‌المللی بوده است. وی با بیان اینکه اصفهان ۴۳ سینما دارد، که از این تعداد ۳۳ سینما مختص به شهر اصفهان است، گفت: زمانی که مردم اصفهان در بازه زمانی کوتاهی حدود یک میلیارد و چهارصد تومان صرف بازدید از سینما می‌کنند قابل اهمیت است، اما این‌آمار کافی نیست و باید افزایش یابد. استاندار اصفهان افزود: امروز در طول چهل و یک سال شاهدیم با وجود همه تحریم‌ها و شیفت‌های استکبار جهانی ایران اسلامی پا بر جاست و به برگزاری جشنواره‌های مهم می‌پردازد که نشان از جریان زندگی شاداب در ایران است. حجت‌الاسلام والمسلمین محمدعلی انصاری، مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان نیز در آیین افتتاحیه دهمین جشنواره فیلم فجر اصفهان، اظهار کرد: در طول چهل و یک سال پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی، با همه فراز و نشیب‌ها، شیرینی‌ها و تلخی‌ها، سینما به کشور بسیار خدمت کرده است و یکی از افتخارات جمهوری اسلامی بعد از انقلاب توجه به فیلم سینماست. حجت‌الاسلام انصاری با بیان یکی از ویژگی‌های سینما پس از انقلاب اسلامی اظهار کرد: خروج تبلیغات در اساس سینما و تبدیل آن به دانشگاه فرهنگی و سازندگی، یکی از نمونه‌های بارز تحول سینمای ایران است و امروز سینمای ایران این افتخار را دارد موقعیت استکبارستیزی را به تصویر بکشد. مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان تاکید کرد: ۱۰ سال است که جشنواره فیلم فجر به اصفهان آمده و نکته منحصر به فرد برگزاری جشنواره در اصفهان این است که در خدمت ارزش‌های دینی قرار دارد و جشنواره فجر اصفهان توجه ویژه‌ای به ارزش‌های معنوی و دینی داشته است و هنرمندان کرده‌اند. حجت‌الاسلام انصاری تاکید کرد: بعد از برگزاری جشنواره در پایتخت، اصفهان جزو معدود استان‌هایی است که برای هنرمندان و اصحاب رسانه سالان ویژه را در نظر گرفته تا در فضایی تخصصی در کنار هم به تماشای فیلم‌ها بنشینند. وی در خصوص اکران تولیدات اصفهان به عنوان یکی از بخش‌های جنبی جشنواره فجر گفت: تلاش ما بر این بود که فجر اصفهان تأثیر خود را بر روی فیلم‌های اصفهان داشته باشد و در کنار فیلم‌های سودای سیمرغ، پنج فیلم از تولیدات اصفهان به روی پرده اکران خواهد رفت. شایان ذکر است؛ فیلم‌های این جشنواره تا ۲۲ بهمن‌ماه در پردیس سینمایی ساحل و پردیس سینمایی سیتی سنتر اصفهان اکران خواهد شد.

